

הגוזל עצים-פרק תשיעי

בבא קמא קיא

עין משפט
גזר מצוה

דמינא נפלא לבי - להפקדו להאשון שהוא שלם על ספק זה האשם ימות תוקק לאחריו: **עו 17** - גוף שנים כלומר אשה בכל דהו נחא לה: **זו וזו בשלו וזו וזו בשלו** - ונהי נמי לרבנן דקנסו ליהויריב דקבול אשם מקמי כסף אלא לרבי יהודה מ"ע דקנסו לידעיה: **לדברי רבי יודן** - והע"נ דקנים תורה אור

אמר רבא לעורו - תימה דהכא משמע אפילו בפסול קודם זריקה וגם כשהעור מחובר עדיין צבצר ונעשה בו פסול קודם שמיטה שהביא קודם הכסף שרי בהגאה וצומחים צפרק עבול יוס (דף קד. וס) אמר רבי דם מרלה על העור בפני עצמו פי' כשהוא מופשט ואירע פסול צבצר

הדם מרלה על העור פסול עם הצבצר *וילד בו פסול קודם זריקה הרי הוא כיוולא בו אחר זריקה הורגה

צבצר שעה אחת יפשיטנו ועורו לכהנים אלמלא כשהוא עם הצבצר ופסול קודם זריקה ואלא לשריפה והכא אירע בו פסול קודם שמיטה שהביא קודם הכסף ואחרי לא ילא העור לשריפה:

ת"ר העולה עולה ראשונה - פי' ראשונה שצפרשת פנתם וכי היכי דמלכד עולת הבקר גלי לך בהדיא דמלכד דבר הקודם לו קאמר הכי נמי מלכד ליל הכפורים דבר הקודם לו קאמר ותימה דילוף הכא מהעולה וצפרק כל התדיר (נחמים דף פט. וס"ג) יליף מלכד עולת הבקר לחודיה וי"ל דהתם נמי אהעולה קסמין ועוד יש תיורן אחר ואין להאריך כאן:

וילמד הקדש מהדיוט והדיוט מהקדש - תימה אחרי אילטרין קרא לעיל גבי הדיוט שאם הביא אשמו עד שלא הביא גזילו לא ילא נילף מהקדש ויש לומר דאי לא דאשכחן שהשוה הכתוב הדיוט להקדש להך מילתא לא הוה ילפינן הוי מהאי לענין שאר דברים אבל שהא דאשכחן שהשוה אותן דבתיוריהו אש הביא אשמו תחילה לא ילא כמו קניס להשוותם לענין שאר דברים:

דמינת ניהא לה בכל דהו (א) **כריש לקיש** *דאמר ר"ל טב למיתב מן דו מלמיתב ארמלו: נתן את הכסף ליהויריב וכו': **תנו רבנן נתן אשם ליהויריב וכסף לידעיה** ייחוד כסף אצל אשם **דברי רבי יהודה וחכמים** אומרים יחוד אשם אצל כסף היכי דמי **אילימא** דיהיב ליה אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב וכסף לידעיה במשמרתו לידעיה **ול זכה בשלו וזה בשלו** אמר רבא **הבא במאי עסקינן** דיהיב אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב וכסף לידעיה במשמרתו לידעיה **וזה זכה ביון דלאו משמרת דידעיה היא לידעיה קנסינן** ליה הלכך יחוד כסף אצל אשם **ורבנן** סברי שלא כדין הוא עבוד בני יהויריב דקיבלו אשם מקמי כסף הלכך לדירתו קנסינן להו **ויחזור אשם אצל כסף תניא**

אמר רבי: לדברי רבי יהודה אם קדמו בני יהויריב והקריבו את האשם יחוד ויביא אשם אחר ויקריבוהו בני ידעיה חכו הללו במה שבידן אמרו למאי הו' אשם פסול הוא? אמר רבא לעורו; **תניא** אמר רבי לדברי רבי יהודה אם קיים אשם יחוד אצל אשם **בכסף והוא רבי יהודה** "יחוד כסף אצל אשם" אית ליה? **הבא במאי עסקינן** גנון דנפק משמרתו דיהויריב ולא תבעו והא קמ"ל דאחילי אחילו גביהו **תניא** אידך **אמר רבי** לדברי רבי יהודה אם קיים אשם יחוד כסף אצל אשם **פשימא** רבי אית ליה! **הבא במאי עסקינן** גנון דנפיק משמרתם דהני ודהני ולא תבעו מהו דתימא אחולי גבי הדדי קמ"ל דאמרינן כיון דלא תבעי להדדו ברישא: **ישתמביא** גזילו עד שלא הביא אשמו [וכו'] **מנהני מילי**: אמר רבא דאמר קרא "האשם המושב לה" לכהן מלכד איר הכפורים **אמר** יכפר בו" **הבקר** הכסף ברישא אמר ההוא מרבנן לרבא ארא מעתה **מלכד עולת** הבקר הכי נמי מכלל דמוספין ברישא ותניא **דמינן** שלא יהא דבר קודם לתלמוד של שחר תלמוד לומר **וערך עליה העולה** ואמר רבא **העולה** עולה ראשונה: אמר ליה אנא **מאשר יכפר בו** גנפא ליה ועדיין לא כיפר: נתן לו את הקרן וכו': **ת"ר** **מנן** שאם הביא מעילתו ולא הביא אשמו, אשמו ולא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו", ומנן שאם הביא אשמו עד שלא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם בכפר, יכול כשם ששאל ואשם מעכבים כך חומש מעכב? תלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו" איל ואשם מעכבים בהקדש "ואין חומש מעכב, וילמד הקדש מהדיוט, והדיוט מהקדש הקדש מהדיוט: מה "אשם" דהתם - קרן אף "אשם" דהכא - קרן הדיוט מהקדש מה הדיוט נמי אין חומש מעכב:

ליה לידעיה ה"מ היכא דאשם ראשון קיים דכולין בני יהויריב להקריבו בעוד משמרתן קיימת ובהכשר אבל אש קדמו והקריבוהו בפסול לאשם **הבא קודם** סקנן פסול הוא דמפורש לקמן ינתן אשם השני לידעיה: **למאי הו'** דקתני וכו': **גנון דנפק פשמרתם** - דהני ודהני ולא תבעו בני יהויריב את הכסף במשמרתם ולא בני ידעיה את האשם במשמרתם ואילטרין להשמועין ללא תימא לטעמא דרבי יהודה דתבעו בני יהויריב שיחזור בעוד משמרתן קיימת אבל היכא דלא תבעו מחנן לבני ידעיה: **קמ"ל** - דכיון דל"ל ידעיה נמי לא תבעו לאשם במשמרתן יחוד כסף אלא אשם ויקריבוהו בני יהויריב כשיחזור שבה משמרתם: **האשם המושב** [לפי] לכסן מלכד איל הכפורים אשר יכפר בו - כלומר לא קרב האיל עדיין: **אנא מאשר יכפר קאמינא** - דכתיב בלשון עמיד מדלל כתיב אשר כיפר ומשמע דכשהשיב לבן את האשם דהיינו קרן הכסף עדיין לא כיפר: **מנין** שאם הביא מעילתו - גבי נהנה מן הקדש קאמר: **מעילתו** - קרן דהקדש שמעל בו: **באיל האשם ונסלח** - משמע חין סליחה אלא כשיטה איל כחמשו "האשם" קרן כדילוף לקמיה הקדש מהדיוט מה"האשם" דכתיב בגזל הגר קרן הוא כדאמר לעיל (דף קי. א) אף "האשם" דכתיב בהקדש קרן הוא: **באיל האשם** משמע כאיל שהוא בא חובה לאשם שהוא קרן אלמלא קרן ברישא מייטי: **אין המושב מעכב** - את הכפרה נאמר

[ד"ס ע"ג]
[ועיין מוספות כחובות ק"ו ד"ס דאמר ומוספות נחמים פט. ד"ס כל ומנחות מט. ד"ס ת"ל ופסחים נ"ג ויומא ה' ד"ס העולה]

הנהרות הב"ח
(ה) גמ' כדמיש לק"ס:

הדרן עלך הגוזל עצים

הדרן עלך הגוזל עצים
קודם לתלמוד של שחר תלמוד לומר **וערך עליה העולה** ואמר רבא **העולה** עולה ראשונה: אמר ליה אנא **מאשר יכפר בו** גנפא ליה ועדיין לא כיפר: נתן לו את הקרן וכו': **ת"ר** **מנן** שאם הביא מעילתו ולא הביא אשמו, אשמו ולא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו", ומנן שאם הביא אשמו עד שלא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם בכפר, יכול כשם ששאל ואשם מעכבים כך חומש מעכב? תלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו" איל ואשם מעכבים בהקדש "ואין חומש מעכב, וילמד הקדש מהדיוט, והדיוט מהקדש הקדש מהדיוט: מה "אשם" דהתם - קרן אף "אשם" דהכא - קרן הדיוט מהקדש מה הדיוט נמי אין חומש מעכב:

הדרן עלך הגוזל עצים
קודם לתלמוד של שחר תלמוד לומר **וערך עליה העולה** ואמר רבא **העולה** עולה ראשונה: אמר ליה אנא **מאשר יכפר בו** גנפא ליה ועדיין לא כיפר: נתן לו את הקרן וכו': **ת"ר** **מנן** שאם הביא מעילתו ולא הביא אשמו, אשמו ולא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו", ומנן שאם הביא אשמו עד שלא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם בכפר, יכול כשם ששאל ואשם מעכבים כך חומש מעכב? תלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו" איל ואשם מעכבים בהקדש "ואין חומש מעכב, וילמד הקדש מהדיוט, והדיוט מהקדש הקדש מהדיוט: מה "אשם" דהתם - קרן אף "אשם" דהכא - קרן הדיוט מהקדש מה הדיוט נמי אין חומש מעכב:

הדרן עלך הגוזל עצים
קודם לתלמוד של שחר תלמוד לומר **וערך עליה העולה** ואמר רבא **העולה** עולה ראשונה: אמר ליה אנא **מאשר יכפר בו** גנפא ליה ועדיין לא כיפר: נתן לו את הקרן וכו': **ת"ר** **מנן** שאם הביא מעילתו ולא הביא אשמו, אשמו ולא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו", ומנן שאם הביא אשמו עד שלא הביא מעילתו שלא יצא לתלמוד לומר "באיל האשם בכפר, יכול כשם ששאל ואשם מעכבים כך חומש מעכב? תלמוד לומר "באיל האשם ונסלח לו" איל ואשם מעכבים בהקדש "ואין חומש מעכב, וילמד הקדש מהדיוט, והדיוט מהקדש הקדש מהדיוט: מה "אשם" דהתם - קרן אף "אשם" דהכא - קרן הדיוט מהקדש מה הדיוט נמי אין חומש מעכב:

הדרן עלך הגוזל עצים

הנהרות הב"ח
(ה) גמ' כדמיש לק"ס:

הנהרות הב"ח
(ה) גמ' כדמיש לק"ס: